

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., $\frac{1}{2}$ évre 6 kor., $\frac{1}{4}$ évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes számok kaphatók: a dobánytöredékben.

Elfelelt dolgok.

Tagadhatatlanul csiga-lépéssel haladunk a fejlődés útján. Új tervek, még inkább új alkotások nem igen jelennek meg sem szeretett városunkban, sem szeretett megyénkben. Alig-alig bukkanik fel egy új terv és az is csakhamar a közöny, — a feledés martaléka lesz. Lássuk csak sorba:

I.

Nagy ambícióval fogtunk neki egy évvel ezelőt a szövetségi megszervezés megalakításának. Köszönet, közérzés, közvélemény is segítette elő az ügyét — rajtunk kívül — s össze is jött néhány részvény, az újságokban megjelent hatalmas cikkek a formáját is, a kereteit is megszabták, sőt a nagyteknélyű városi emberek is segítettek a dolgot nyélbe tűni — amennyire lehetett, a megszervezés mégis a csak egy szerepelt mint ábrándvilágunk egyik epizódja. Sárbogárd, egy egyszerű, de praktikus község, meg tudta csinálni, szervezte most is kitűnően prosperál, a mi husszervezetünk pedig már csak idejét múlt ígéret. Ugyan mikor lesz meg, honnét kerül elő? Senki se kérdi, senki sem bánja, — feleltet dolog. Sőt már azt is elfeledtük, hogy a hus — drága.

II.

Ki emlékszik reá? — néhány évvel ezelőtt megalakult a Fejérmegyei Szövetkezetek Szövetsége. Ékes dikciók hirdették az üdvös eszmét, hogy a szervezés áldásainak fokozására szövetke-

zésbe kell hozni a Fejérmegye területén levő szövetkezeteket. Legyen nagyobb az erejük, befolyásuk, tekintélyük, hatékonyabban tudják szolgálni és kimeríteni a szervezésben rejlő értékeket. Milyen szép is volt az alakulás! Országos emberek voltak körünkben hirdetni a nagy eszmét, jeleseink állottak az ügy élére. A gyönyörű dikciók amelyek a vármegyekezésben az egész vármegyéhez szóltak, lázba hozták a közönséget és virgult a lelkesedés tüze, — a szalmatűz. Most már néhány évvel tovább vagyunk. Élünk és meg vagyunk magunkkal elégedve. És ugyan kérem ki gondolna ma arra, hogy két évvel ezelőt egyszerű elhatározások melegezték szívünket. Az alakulást néhány vézna gyűléscske követte, ahol mindig azt határozták, hogy a következő gyűlésen fognak határozni. Sohse határoztak végérvényesen; de úgy hisszük, a Szövetkezetek Szövetségét elfelejtették — végérvényesen.

III.

A vármegyei tisztviselők tudvalevőleg már régebbi kelettel mozgalmat indítottak, hogy közös, tiszta, egészséges lakáscsoportot építve megszabaduljanak az elviselhetetlenül drága házbról. A mozgalom már jó pár éve folyik, azonban pozitív eredményt mindezt ideig nem mutatott fel, azt a gyanút ébresztve bennünk, és az érdekelt tisztviselők nagy részében, hogy az ügy nem folyik kellő komolysággal. Ugy tudjuk, még az épületek elhelyezésének kérdése sincs elintézve, jelétül annak, hogy a lakások megépítése, amely

sok dologgal, utánlátással, alapos hozzáértéssel jár, a messze jövőbe fog kitolódni. Vagy talán már el is feleltük, hogy a tisztviselőtelep megépítése tekintve nagy szociális előnyeit kívánatos, üdvös volna s illő volna nagyobb ambícióval, több gyorsasággal kezelni az ügyet. Elfeleltük? — Nem lehetetlen.

SB.

A katolikus sajtóegyesület helyi főlkjának megalakítása, a munkásházak ügye, sőt az analababtatok oktatása is, bár egyelőre felfüggesztettek, elég jó uton vannak. A beálló ősz ezekre is jobb napokat virraszt s kiemeljük őket a feledés homályából. Helyes!

Felhívás

Magyarország néptanítóhoz!

A „Nemzeti Iskola“ legutóbbi számában egy cikk jelent meg, amelyben a cikkíró, dr. K. K. felhívta az országos tanítószolgát, hogy gondolkozzék, miként tudná gróf Apponyi Albert miniszter és Tóth János államtitkár urak iránti háláját leróni?

Mi, veszprémi r. k. tanítók, gondolkodtunk a cikkben felvetett eszme fölött és a következő elhatározásra jutottunk:

Felhívjuk Magyarországon összes néptanítóit, tanügybarátait, az állami, feleke-

Az Oceánon.

— A Fejérmegyei Napló eredeti tárcája. —

Hivatalos statisztika szerint a 273-ra menő személyzetből 34 a magyar, 26 olasz, 57 horvát, 2 román, 5 osztrák, a többi angol. Van egy — kell lenni — egy magyar tisztnek is, a ki azonban most csak törve beszél a magyar nyelvet, különben szives, jó fiu.

Mindenütt természetesen az angol az uralkodó, annak a szellemesége és kimértsége. A koszt teljesen angol koszt. Van ugyan 3 magyar szakács, de azok is csak angolul főznek. A paprikás csirkét csak elméletben ismerik. Cunard mindenesetre okosan tenné, ha a nagymennyiségű étel helyett legalább részben a magyar iznek is juttatna teret. 10—12 fogás kerül minden étkezésre, ha annak csak egy negyed részét adnák ki magyar kosztban jobban járna a társaság és bizonyára nem volna annyi panasz, mint a mennyit — s nem ok nélkül — emigy hallunk. Az angol só nélkül főz, minden ételle izetlen, nyers husai erős próbára teszik atletikai tudásunkat, míg lebirkozunk. Főzeléke nem rántással készül, főtt tészát ő se ismer. Egy tál turós csuszáért, egy magyaros rostélyosért, vagy egy

tányér babért, rajta illatos friss kolbással szívesen odaadná a magyar Ézsau módjára nemcsak első szülői jogát, hanem a többi következő életprogramot is. Van ananász, fagyalit, crem datolya, füge, sonka uborkával, pulykapecsenye (spékeletlenül és só nélkül) nyul (erre mindig ráfogjuk, hogy a hajón lötték), d nincs paprikás csirke, turós csusza foghagymáa kolbász, a melyekért a magyar odaadná az egész atlanti oceánt. Így történik aztán, hogy a legtöbb étel egy falat bebebelezése után vissza a tengerbe kerül — pedig tengeri betegségről még nem is beszélhetünk.

A hajóra ráfér a személyzetben kívül összesen 2300 ember: 320 I. oszt., 240 II. oszt. s a többi a III. o. Jelenleg 1164-en vagyunk, ebből 17 az I. osztályon, 230 a II. osztályon, 944 a III. osztályon. Az utóbbiak 52% a magyar, 30% a Boszniából, Hercegovinából és Horvátországból került ki s 8% az oláh, a többi különböző nemzetségű. Ha melegen ajánlhatok valamit kívándorló honfitársainknak, akkor első sorban az lehetne, hogy ne a III., hanem a II. osztályban utazzanak. A különbség 70—80 kor. pénzben. Ez aránylag csekélység, különösen, ha az állásban s még inkább a helyiségek tekintetében való nézést nézzük. Mindig megesset a szívem, ha a

a nők osztályára menve, különösen rossz idő esetén százával a deszkapadlón ülve és fekvé láttam őket. A hajó orránál, a hol nők vannak egyébként is jobban érzi az ember a zabolatlanságát. Akárhány asszony már az első napokban megkapta a tengeri betegséget. Gyöngébb idegzetűeknél pedig elég, ha egyet ebben a nyavalyában látnak s tiz utána hullik. Lassankint egész sereg nyög, imádkozik és nyilatkozik. Ha ehhez hozzá vesszük a zárt levegőt, a homályos, nyirkos helyiséget, aztán étkezésnél a kényelem hiányát, a pléh edényeket stb. könnyen megértjük, hogy a tengeri utazás a legtöbbnek purgatorium. Pláne most, mikor egy napi biztos késséssel érkezünk. Lám az olaszok praktikusabbak. A III. osztályon alig van közülük csak tiz. Mikor én misézni készülök a magyarjainknak, mindig keserűség fog el, hogy az én honfitársainknak csak a legutolsó helyiségben beszélhetek. Az olaszok a II. osztály, kényelmes tágas ebédlőjében kapnak elegáns helyet.

Az isteni tiszteletről szólván, örömmel említem meg, hogy Gibraltar óta naponta misézünk. Öten vagyunk papok: Két new-yorki, a kik Rómában voltak a pápánál tiszteletelni kátholizálásuk 400 éves évfordulójára alkalmából. Ezek a emberek hozták magukkal oltárt s szívesen fo-

Sövegjártó János

vászon kereskedése menyasszonyi kelengyék

olcsó, szabott árak mellett.
Székesfehérvár, Barátok épülete. Egy tanuló felvétetik.

Mai lapunk 4 oldal.

00000413

